

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.1.2010
COM(2010)2 final

Raportul Comisiei către Consiliu

**RAPORTUL COMISIEI CĂTRE CONSILIU
cu privire la aplicarea anexei X la Statut
Anii 2006, 2007 și 2008**

(Regulamentul nr. 3019/1987 al Consiliului din 5 octombrie 1987)

INTRODUCERE

Conform articolului 101a din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, anexa X stabilește, fără a aduce atingere celorlalte dispoziții din Statut, dispozițiile speciale și derogatorii aplicabile funcționarilor repartizați într-o țară terță.

În conformitate cu dispozițiile articolului 14 din anexa X, „Comisia prezintă anual Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentei anexe și, în special, cu privire la stabilirea ratei indemnizației pentru condiții de viață, în conformitate cu articolul 10”.

Începând cu 1 ianuarie 1988, Comisia a întocmit șaisprezece rapoarte. Ele se referă la perioadele octombrie 1987-decembrie 1988, 1989, 1990-1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997-1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004 și 2005. Prezentul raport se referă la următorii trei ani: 2006, 2007 și 2008.

CAPITOLUL 1: DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 1: RECRUTARE

Numărul de posturi din Serviciul Extern a crescut de la 984 de posturi la data de 31.12.2005 la 1 032 de posturi la data de 31.12.2008.

În ceea ce privește agenții contractuali, la 31 decembrie 2005 fuseseră create 26 de posturi. La 31.12.2008, această cifră se ridicase la 828. Evoluția este legată de două schimbări de natură organizatorică: transformarea fostelor posturi din categoria „ALAT” (*agenții locali pentru asistență tehnică*) și dispariția treptată (încheiată la 31.12.2006) a *experților persoane fizice* (agenți aflați sub regimul contractual prevăzut de dreptul belgian).

ARTICOLUL 2: MOBILITATE

Exerciții de rotație

2006

Exercițiul de rotație aferent anului 2006 a avut ca obiect 209 de funcționari înscriși pe lista de rotație și a dat următoarele rezultate:

- 108 transferuri între delegații (54 în 2005);
- 95 de transferuri de la delegații către sediu (89 în 2005);
- 73 de transferuri de la sediu către delegații (82 în 2005);
- 6 încetări din funcție (12 în 2005);

- 19 funcționari au fost menținuți în locul în care au fost repartizați.

Total: 282 de transferuri.

2007

Exercițiul de rotație aferent anului 2007 a avut ca obiect 264 de funcționari înscriși pe lista de rotație și a dat următoarele rezultate:

- 87 de transferuri între delegații;
- 122 de transferuri de la delegații către sediu;
- 80 de transferuri de la sediu către delegații;
- 8 încetări din funcție;
- 13 funcționari au fost menținuți în locul în care au fost repartizați.

Total: 297 de transferuri.

2008

Exercițiul de rotație aferent anului 2008 a avut ca obiect 254 de funcționari înscriși pe lista de rotație și a dat următoarele rezultate:

- 114 de transferuri între delegații;
- 93 de transferuri de la delegații către sediu;
- 68 de transferuri de la sediu către delegații;
- 5 încetări din funcție;
- 21 de funcționari au fost menținuți în locul în care au fost repartizați.

Total: 280 de transferuri.

Exerciții de redistribuire

În perioada de referință, 6 posturi au fost redistribuite între delegații / diferite țări, pe baza deciziilor adoptate de la caz la caz.

2006

- 1 post AST din Elveția (Geneva) către Republica Moldova;
- 1 post AD din Nicaragua către Honduras;
- 1 post AST din Malaezia către Singapore;

- 1 post AD din Ucraina către Republica Moldova.

2007

- 1 post AST din Albania către Serbia;
- 1 post AD din Nicaragua către Salvador.

În plus, datorită unei optimizări a alocării resurselor care integrează posibilitatea ca anumite atribuții să fie încredințate agenților contractuali, 12 posturi de funcționari au putut fi redistribuite către alte delegații în perioada 2007-2008. Se precizează că, în cadrul unei gestionări prin „alocări”, în cadrul acestui tip de acțiune globală nu există o legătură directă și unică între desființarea unui anumit post și înființarea unui alt post specific: alocările eliberate prin desființarea anumitor posturi alimentează un „cont” pe baza căruia pot fi create alte posturi, până la atingerea numărului de alocări disponibile.

Posturi desființate	Posturi înființate
1 post AD Angola	1 post AD Capul Verde
1 post AD Burkina	1 post AD Uniunea Africană
1 post AST Columbia	1 post AD Guineea-Bissau
1 post AD Ghana	1 post AD Mali
1 post AST Guineea-Bissau	1 post AD Armenia
1 post AD Haiti	2 posturi AST Armenia
1 post AST Mauritania	2 posturi AST Azerbaidjan
1 post AST Mali	1 post AST Muntenegru
1 post AST Uganda	2 posturi AST Timor
1 post AD Ciad	
1 post AST Ciad	
1 post AST Zimbabwe	

2008

Serviciul Extern și-a continuat eforturile de optimizare a modului de alocare a resurselor în 2008, prin adoptarea unui plan multianual care prevede redistribuirea, în perioada dintre sfârșitul anului 2008 și 2010, a următoarelor posturi:

- 32 de posturi de la sediu către delegații;
- 64 de posturi între delegații sau către alte funcții în cadrul aceleiași delegații.

La finele anului 2008 au fost eliberate 14 posturi în perspectiva unei redistribuiri, uneori cu o eventuală „promovare în grad” la AD (în 2009):

- 1 post AD Argentina
- 1 post AD Benin
- 1 post AST Bolivia
- 1 post AD Côte d’Ivoire
- 1 post AST China
- 1 post AD China
- 1 post AD Ghana
- 1 post AST Liban
- 1 post AD Malawi
- 3 posturi AD Rusia
- 1 post AST Rusia
- 1 post AST Sudan

ARTICOLUL 3: RECICLARE

Deciziile privind *reciclarea* funcționarilor Serviciului Extern care au fost repartizați din nou la sediu într-o direcție generală din „familia” RELEX au vizat:

- 60 de funcționari în 2006,
- 87 de funcționari în 2007,
- 79 de funcționari în 2008.

CAPITOLUL 2: OBLIGAȚII

ARTICOLUL 4: EXERCITAREA ATRIBUȚIILOR LA LOCUL DE REPARTIZARE

Nu sunt observații.

ARTICOLUL 5: CAZARE

Începând cu 2005, toate delegațiile dispun de norme pentru închirierea de locuințe în țara gazdă. Fiecare delegație este responsabilă de închirierea locuințelor necesare personalului prevăzut de Statut.

CAPITOLUL 3: CONDIȚII DE MUNCĂ

ARTICOLELE 6, 7 și 9: CONCEDII ANUALE

Funcționarii aflați la post în țările terțe s-au conformat recomandării sediului privind obiectivul de a-și epuiza, pe cât posibil, drepturile la concediile anuale. Astfel, s-a reușit diminuarea proporțională a numărului prea mare de reporturi ale zilelor de concediu.

Trebuie subliniat că numărul dosarelor care trebuie gestionate a crescut de la 912, la finele anului 2005, la 1 904, la sfârșitul anului 2008. Prin urmare, analiza evoluției trebuie să se bazeze pe procentajele succesive furnizate mai jos (și nu pe valorile anuale totale). Într-adevăr, procentajele reporturilor „normale” (mai puțin de 14 zile) au fost destul de satisfăcătoare între 2005 și 2008. A se vedea datele prezentate în continuare (cu o omisiune, și anume anul 2006, întrucât cifrele disponibile nu sunt complete). De asemenea, se constată că procentajele reporturilor mai mari de 14 zile sunt în scădere.

Ameliorarea este redusă, însă pune în evidență o tendință constantă.

Sfârșitul anului 2005: 500 de cazuri normale (54,84 % din populație) din 912 cazuri. (Reporturi mai mari de 14 zile: celelalte 412 cazuri, adică 45,16 %).

Sfârșitul anului 2007: 910 cazuri normale (56,98 % din populație) din 1 597 de cazuri. (Reporturi mai mari de 14 zile: celelalte 687 cazuri, adică 43,02 %).

Sfârșitul anului 2008: 1 109 cazuri normale (58,25 % din populație) din 1 904 cazuri. (Reporturi mai mari de 14 zile: celelalte 795 cazuri, adică 41,75 %).

În ceea ce privește reporturile care depășesc 14 zile (cu procentaje în scădere, după cum s-a observat), tabelul următor (p. 7) prezintă situația defalcată a cifrelor totale precedente, aferente anilor 2007 și 2008.

Reporturi mai mari de 14 zile		
	Reporturi la sfârșitul lui 2007	Reporturi la sfârșitul lui 2008
Între 14 și 35 de zile	558	665
	34,94%	34,93%
Între 36 și 49 de zile	83	78
	5,20%	4,10%
Între 50 și 70	36	39
	2,25%	2,05%
Mai mult de 70 de zile	10	13
	0,63%	0,68%
Totaluri	687 din 1597 = 43,02 %	795 din 1904 = 41,76 %

ARTICOLUL 8 și ARTICOLUL 9 ALINEATUL (2): ACORDAREA EXCEPȚIONALĂ A CONCEDIULUI DE ODIHNĂ

Comisia a decis, pe data de 28 aprilie 2004, să transfere directorului general al DG RELEX exercitarea competențelor care revin, pe de o parte, conform Statutului funcționarilor, autorității împuternicite să facă numiri (AIN) și, pe de altă parte, conform Regimului aplicabil celorlalți agenți (RAA), autorității abilitate să încheie contractele de muncă.

De la punerea în aplicare a noului Statut, cu efect de la 1 mai 2004, acordarea excepțională a concediului de odihnă se aplică, de asemenea, agenților contractuali.

În cadrul exercițiilor anuale obișnuite, AIN a decis, la 14 iulie 2006, acordarea, cu titlu excepțional, a unor concedii de odihnă pentru anul 2006, la 30 august 2007 pentru anul 2007, la 1 februarie 2008 și la 4 iulie 2008 pentru anul 2008. Aceste decizii succesive au vizat doar acele locuri de repartizare în care condițiile de viață au fost considerate „extrem de dificile”, bazându-se pe parametrii utilizați la stabilirea anuală a indemnizației pentru condiții de viață (ICV). În 2006, în ceea ce privește locurile declarate în situație de criză (conform articolului 10 din anexa X), dreptul la concediu de odihnă a fost acordat în funcție de durata efectivă a crizei.

Începând cu anul 2007, pragul necesar pentru activarea dreptului la concediu de odihnă a fost ridicat la 11 puncte de cotație ICV¹, astfel:

11 puncte ICV = 6 zile lucrătoare în 2 perioade (maxim);

12 puncte ICV = 9 zile lucrătoare în 3 perioade (maxim);

13/14 puncte ICV = 12 zile lucrătoare în 4 perioade (maxim);

¹ Ținând seama de faptul că Statutul din 2004 a introdus o diferențiere între *locuri de repartizare dificile* și *locuri foarte dificile*, s-a decis (de comun acord cu organizațiile sindicale și profesionale) ca, începând cu exercițiul 2007, să se revadă pragul în baza căruia se activează dreptul la concediu de odihnă. Prin urmare, pragul a fost ridicat la 11 puncte, iar numărul perioadelor de concediu a crescut (*ut supra*).

15/16 puncte ICV = 15 zile lucrătoare în 5 perioade (maxim).

Locurile de efectuare a concediilor de odihnă au fost reduse la 3: Bruxelles, Phuket (Thailanda) și Darwin (Australia).

Aplicarea în continuare cu rigurozitate a condițiilor prevăzute la articolul 8 din anexa X la Statut a avut drept consecință acordarea dreptului la concediu de odihnă unui număr limitat de membri ai personalului: 35 de locuri în 2006, 30 de locuri în 2007 și 31 de locuri în 2008. A se vedea anexa I.

CAPITOLUL 4: REGIMUL FINANCIAR ȘI PRESTAȚIILE DE ASIGURĂRI SOCIALE

SECȚIUNEA 1: REGIMUL FINANCIAR ȘI ALOCAȚIILE FAMILIALE

ARTICOLUL 10 ALINEATUL (1) : INDEMNIZAȚIA PENTRU CONDIȚII DE VIAȚĂ²

După cum s-a menționat anterior, la 28 aprilie 2004 Comisia a decis să transfere Directorului General al DG RELEX exercitarea competențelor care revin autorității împuternicite să facă numiri și autorității abilitate să încheie contracte de muncă.

2006

Autoritatea împuternicită să facă numiri a stabilit, pe data de 15 ianuarie 2006, coeficienții indemnizației pentru condiții de viață (ICV) pentru exercițiul 2006, astfel cum sunt prezentate în tabelul din anexa II-A:

- 3 creșteri (de la 10 la 15 %)
- 2 creșteri (de la 15 la 20 %)
- 2 creșteri (de la 20 la 25 %)
- 2 creșteri (de la 30 la 35 %) și
- 2 scăderi (de la 35 la 30 %).

A mai avut loc un exercițiu la jumătatea perioadei (decizia din 12 septembrie 2006 a autorității împuternicite să facă numiri). A se vedea anexa II-B.

- Adaptare cu efect retroactiv la 1 ianuarie 2006;
- Adaptare cu efect retroactiv la 1 iulie 2006.

2007

La 14 februarie 2007, autoritatea împuternicită să facă numiri a stabilit coeficienții ICV pentru 2007 (a se vedea anexa II-C):

- 1 creștere de la 10 la 15 %
- 1 creștere de la 15 la 20 %

² Odată cu punerea în aplicare a noului Statut (2004), agenții contractuali pot beneficia de indemnizația pentru condiții de viață și de acordarea excepțională a unui concediu de odihnă.

- 1 creștere de la 20 la 25 %
- 1 creștere de la 25 la 30 %
- 4 creșteri de la 30 la 35 %
- 1 creștere de la 35 la 40 %
- 2 scăderi de la 15 la 10 %.
- 1 scădere de la 20 la 15 %
- 1 scădere de la 25 la 20 %
- 4 scăderi de la 30 la 25 % și
- 1 scădere de la 35 la 30 %.

2008

La 9 ianuarie 2008, autoritatea împuternicită să facă numiri a stabilit coeficienții ICV pentru 2008 (a se vedea anexa II-D):

- 2 creșteri de la 15 la 20 %
- 2 creșteri de la 25 la 30 %
- 2 scăderi de la 20 la 15 %
- 4 scăderi de la 25 la 20 % și
- 3 scăderi de la 35 la 30 %.

A mai avut loc un exercițiu la jumătatea perioadei, cu efect de la 1 ianuarie 2008 (decizia din 4 iulie 2008 a AIN):

- 1 creștere de la 30 la 35 %.

ARTICOLUL 10 ALINEATUL (2): INDEMNIZAȚIA COMPLEMENTARĂ

Conform celor precizate în legătură cu concediul de odihnă și cu ICV, Comisia a decis să transfere Directorului General al DG RELEX exercitarea competențelor care revin autorității împuternicite să facă numiri și autorității abilitate să încheie contracte de muncă.

În 2006, 2007 și în 2008 au fost vărsate noi indemnizații complementare pentru următoarele locuri de repartizare:

Delegație	Data producerii efectelor	Indemnizație (%)
-----------	---------------------------	------------------

Irak (Bagdad)	De la 15.12.2005	10
Cisiordania și Fâșia Gaza	De la 1.6.2006	10
Timorul de Est	De la 1.7.2006 la 1.12.2006	10
Liban (Beirut)	De la 14.7.2006 la 1.8.2006	5
Guinea (Conakry)	De la 16.2.2007 la 23.3.2007	5
Ciad (N'Djamena)	De la 2.2.2008 la 3.2.2008	5
	De la 4.2.2008 la 16.2.2008	10
	De la 17.2.2008 la 15.3.2008	5
Georgia (Tbilisi)	De la 10.8.2008 la 18.8.2008	10
Pakistan	De la 27.10.2008	5

ARTICOLELE 11 și 12: MODALITĂȚI DE PLATĂ A REMUNERAȚIILOR

În ceea ce privește moneda în care se plătesc remunerațiile, mediile procentuale raportate la numărul total de funcționari sunt următoarele:

2006

- 83 % au optat pentru plata salariului în euro, în aplicarea articolului 11 din anexa X la Statut;
- 17 % au cerut plata unei părți din remunerație în moneda locală. 51 % dintre ei au solicitat aplicarea plafonului prevăzut de directivele interne.

2007

- 82 % au optat pentru plata salariului în euro.
- 18 % au cerut plata unei părți din remunerație în moneda locală. 55 % dintre ei au solicitat aplicarea plafonului.

2008

- 82 % au optat pentru plata salariului în euro.
- 18 % au cerut plata unei părți din remunerație în moneda locală. 56 % dintre ei au solicitat aplicarea plafonului.

ARTICOLUL 13: COEFICIENȚII CORECTORI

De la punerea în aplicare a noului Statut al funcționarilor Comunităților Europene, cu efect de la 1 mai 2004:

- coeficienții corectori se aplică, de asemenea, agenților contractuali repartizați în țările terțe; și
- în conformitate cu articolul 13 din anexa X la noul Statut, Consiliul stabilește o dată pe an coeficienții corectori aplicabili în țările terțe.

De la această dată, Consiliul adoptă, în fiecare an, un regulament care stabilește coeficienții aplicabili cu începere de la data de 1 iulie din anul precedent (anul „n”). Fiecare regulament anual este urmat de două decizii succesive ale Comisiei prin care aceasta adaptează, dacă este necesar, în fiecare lună (în două loturi: [august n până în ianuarie $n+1$] și [februarie $n+1$ până în iunie $n+1$])e, anumiți coeficienți, în vederea obținerii unei soluții intermediare pentru locurile de repartizare în care evoluția prețurilor a atins sau a depășit o diferență (pozitivă sau negativă) de 5%. Astfel, eventualele adaptări intermediare rămân aplicabile până la intrarea în vigoare a unui nou regulament anual al Consiliului.

În 2006, Consiliul a adoptat, la data de 27 februarie 2006, Regulamentul nr. 351/2006 de stabilire a coeficienților corectori aplicabili de la 1 iulie 2005 remunerațiilor funcționarilor, agenților temporari și agenților contractuali ai Comunităților Europene repartizați în țări terțe³.

La 10 octombrie 2006, Comisia a aprobat decizia privind adaptarea coeficienților corectori aplicabili de la 1 august, 1 septembrie, 1 octombrie, 1 noiembrie, 1 decembrie 2005 și 1 ianuarie 2006⁴; la 12 decembrie 2006, a aprobat decizia privind adaptarea coeficienților corectori aplicabili de la 1 februarie, 1 martie, 1 aprilie, 1 mai și 1 iunie 2006⁵.

În 2007, Consiliul a adoptat, la 25 aprilie 2007, Regulamentul nr. 453/2007 de stabilire a coeficienților corectori aplicabili de la 1 iulie 2006⁶.

La 18 decembrie 2007, Comisia a aprobat decizia privind adaptarea coeficienților corectori aplicabili de la 1 august, 1 septembrie, 1 octombrie, 1 noiembrie, 1 decembrie 2006 și 1 ianuarie 2007⁷; la 11 aprilie 2008, decizia privind adaptarea coeficienților corectori aplicabili de la 1 februarie, 1 martie, 1 aprilie, 1 mai și 1 iunie 2007⁸.

³ JO L 59, 1.3.2006, p. 1.

⁴ JO L 279, 11.10.2006, p. 27.

⁵ JO L 354, 14.12.2006, p. 39.

⁶ JO L 109, 26.4.2007, p. 22.

⁷ JO L 15, 18.1.2008, p. 29.

⁸ JO L 112, 24.4.2008, p. 26.

De asemenea, în 2008 Consiliul a adoptat, la 23 iunie 2008, Regulamentul nr. 624/2008 de stabilire a coeficienților corectori aplicabili de la 1 iulie 2007⁹.

La 9 decembrie 2008, Comisia a aprobat decizia privind adaptarea coeficienților corectori aplicabili de la 1 august, 1 septembrie, 1 octombrie, 1 noiembrie, 1 decembrie 2007 și 1 ianuarie 2008¹⁰; la 18 martie 2009, decizia privind adaptarea coeficienților corectori aplicabili de la 1 februarie, 1 martie, 1 aprilie, 1 mai și 1 iunie 2008¹¹.

Trebuie adăugată o observație importantă. Aceasta se referă la obiectivul urmărit, și anume acela de îmbunătățire a calității datelor statistice care stau la baza tuturor actelor juridice de stabilire sau de adaptare intermediară a coeficienților corectori ai remunerațiilor, prin consolidarea cooperării internaționale în domeniu. În același timp, acest lucru ar permite reducerea cheltuielilor bugetare pentru realizarea anchetelor privind prețurile.

Prin urmare, a fost continuată analiza începută în 2005, în cadrul *Grupului de lucru privind articolul 64* din Statut, cu privire la posibilitatea de a se obține o mai mare coordonare între principalele organisme publice cu atribuții în domeniul coeficienților corectori.

În octombrie 2008 au fost discutate modalitățile practice de instituire a unui schimb de date detaliate privind anchetele între Eurostat, *Comisia ONU pentru funcția publică internațională* și *Serviciul inter-secretariate al OCDE*.

Prin aplicarea acestei noi abordări, Eurostat urma să utilizeze datele de bază ale ONU și OCDE pentru completarea propriilor date, în vederea calculării coeficienților corectori pe baza metodologiei comunitare. Acest lucru ar fi posibil începând din primul exercițiu anual complet (regulamentul anual al Consiliului, aplicabil din iulie 2010).

ARTICOLUL 15: ALOCAȚIILE ȘCOLARE

2006

Suma totală plătită pentru alocațiile școlare de „tip A” și „tip B” aferente perioadei 2005/2006 s-a ridicat la 4 366 738,16 de euro. Această sumă a fost repartizată astfel:

- 3 985 187,46 de euro pentru rambursarea cheltuielilor școlare „clasice” în cadrul alocației școlare de tip B;
- 195 650,44 de euro sub formă de rambursări pentru depășirea plafonului. Într-adevăr, cheltuielile școlare la nivelul sistemelor școlare anglofone/americane din anumite locuri de repartizare sunt extrem de ridicate și administrația a autorizat depășirea plafoanelor, în special în următoarele țări: Japonia, SUA,

⁹ JO L 172, 2.7.2008, p. 1.

¹⁰ JO L 335, 13.12.2008, p. 94.

¹¹ JO L 80, 26.3.2009, p. 14.

Rusia, Indonezia, China și Thailanda.

Rambursările care depășesc plafonul au fost autorizate în mod excepțional pentru a se asigura continuitatea școlarizării în cazul copiilor care urmează cursurile unei instituții de învățământ la locul de repartizare, în cadrul unei școli internaționale. De altfel, în temeiul aceluiași principiu privind continuitatea școlarizării copiilor, 13 funcționari aflați în reciclare (repartizați la sediul principal din Bruxelles în temeiul anexei X) au putut beneficia și ei de o depășire a plafonului pentru anul școlar 2005/2006.

- 185 900,26 de euro pentru rambursări în cadrul alocației școlare de tip A (copii sub 8 ani care nu frecventează cursurile unei instituții de învățământ primar).

În 2005/2006, Comisia a lansat al doilea exercițiu de alocație școlară de tip A. Această alocație a fost introdusă odată cu reforma Statutului, la 1 mai 2004. În aplicarea articolului 15 din anexa X, Comisia poate contribui parțial la acoperirea cheltuielilor din perioada preșcolară suportate de către funcționarii repartizați în țări terțe. Au fost acordate 23 de depășiri ale plafonului, însumând 99 800 de euro. Au fost rambursate 108 de cereri, în limitele plafonului, pentru o sumă totală de 86 100,26 de euro.

Sistemul acordării avansurilor pentru cheltuielile școlare în cadrul alocației școlare de tip B a fost menținut în favoarea funcționarilor și agenților ale căror cheltuieli școlare erau foarte ridicate. Toate avansurile acordate pentru anul școlar 2006/2007 au fost regularizate în termenele prevăzute.

Din ianuarie 2006, acestui segment de populație care face obiectul măsurilor administrative i s-au adăugat primii agenți contractuali repartizați în afara Uniunii (care beneficiază de aplicarea alocației școlare A și B, precum și de dispozițiile articolului 15 din anexa X). Această creștere progresivă a populației a dat naștere în anii următori unei creșteri a cheltuielilor suportate din bugetul alocat pentru acoperirea alocațiilor școlare de tip A și B.

2007

Suma totală plătită pentru alocațiile școlare de tip A și B s-a ridicat la 5 682 895,15 de euro pentru anul 2006/2007. Această sumă a fost repartizată astfel:

- 5 300 318,59 euro pentru rambursarea cheltuielilor școlare „clasice” în cadrul alocației școlare de tip B;
- 125 461,99 de euro pentru rambursarea cheltuielilor care depășesc plafonul B, în special în următoarele țări: Japonia, SUA, Rusia, India, China și Chile. 7 funcționari aflați în reciclare au beneficiat de această depășire de plafon în perioada 2006/2007.
- 257 114,57 de euro pentru rambursări în cadrul alocației școlare de tip B. În 2006/2007 au fost acordate 20 depășiri de plafone, însumând 95 260,86 de euro. Au fost rambursate 154 de cereri, în limitele plafonului, pentru o sumă totală de 161 853,71 de euro.

Sistemul acordării avansurilor pentru cheltuielile școlare în cadrul alocației școlare de tip B a fost menținut în favoarea funcționarilor și agenților ale căror cheltuieli școlare erau deosebit de mari. Toate avansurile acordate pentru anul școlar 2006/2007 au fost regularizate în termenele prevăzute.

2008

Suma totală plătită pentru alocațiile școlare de tip A și B s-a ridicat la 7 379 411,67 de euro pentru anul 2007/2008. Această sumă a fost repartizată astfel:

- 6 910 492,18 de euro pentru rambursarea cheltuielilor școlare „clasice” în cadrul alocației școlare de tip B;
- 215 292,58 de euro pentru rambursarea cheltuielilor care depășesc plafonul, în special pentru următoarele țări: SUA, Rusia, Thailanda și China. 12 funcționari aflați în reciclare au beneficiat și ei de depășirea plafonului pentru anul școlar 2007/2008.
- 253 626,91 de euro pentru rambursări în cadrul alocației școlare de tip A. În 2007/2008 au fost acordate 19 depășiri ale plafonului, însumând 102 261 de euro. Au fost rambursate 136 de cereri, în limitele plafonului, pentru o sumă totală de 151 365,91 de euro.

A fost menținut sistemul de acordare a avansurilor pentru cheltuielile școlare în cadrul alocației școlare de tip B. Toate avansurile acordate pentru anul școlar 2007/2008 au fost regularizate în termenele prevăzute.

În 2008, creșterea progresivă a populației începând din ianuarie 2006 a dat naștere în continuare unei creșteri a cheltuielilor suportate din bugetul alocațiilor școlare (A și B).

ARTICOLUL 16: INDEMNIZAȚII DE INSTALARE ȘI REINSTALARE

În continuare sunt furnizate sumele globale vărsate pentru cele două indemnizații statutare: indemnizația de instalare și indemnizația de reinstalare. În 2005, suma totală a fost de 3 176 424,63 de euro. Evoluția constatată pentru 2007 și 2008 (a se vedea în continuare) corespunde, în esență, recrutării masive de noi agenți contractuali.

2006

Totalul aferent anului 2006 a fost de 2 783 591,28 de euro (față de 3 176 424,63 de euro în 2005).

Această sumă este repartizată astfel:

- Indemnizații de instalare
 - 2 454 783,05 de euro pentru plățile efectuate în Belgia; și
 - 239 987,54 de euro pentru plățile efectuate în moneda locală din locurile de repartizare (cu aplicarea parității economice).
- Indemnizații de reinstalare
 - 26 487,07 de euro pentru plățile efectuate în Belgia; și
 - 62 333,62 de euro pentru plățile efectuate în moneda locală din țările de reinstalare (cu aplicarea parității economice).

2007

Totalul aferent anului 2007 a fost de 4 483 952,31 de euro.

Această sumă este repartizată astfel:

- Indemnizații de instalare
 - 3 602 536,30 de euro pentru plățile efectuate în Belgia; și
 - 556 527,62 de euro pentru plățile efectuate în moneda locală din locurile de repartizare (cu aplicarea parității economice).
- Indemnizații de reinstalare
 - 127 873,17 de euro pentru plățile efectuate în Belgia; și
 - 197 015,22 de euro pentru plățile efectuate în moneda locală din țările de reinstalare (cu aplicarea parității economice).

2008

Totalul aferent anului 2008 a fost de 4 253 427,55 de euro.

Această sumă este repartizată astfel:

- Indemnizații de instalare
 - 3 379 048,68 de euro pentru plățile efectuate în Belgia; și

- 615 581,52 de euro pentru plățile efectuate în moneda locală din locurile de repartizare (cu aplicarea parității economice).
- Indemnizații de reinstalare
- 60 759,31 de euro pentru plățile efectuate în Belgia; și
- 198 038,04 de euro pentru plățile efectuate în moneda locală din țările de reinstalare (cu aplicarea parității economice).

SECȚIUNEA 2: NORME PRIVIND RAMBURSAREA CHELTUIELILOR

ARTICOLUL 17: RAMBURSAREA CHELTUIELILOR EFECTUATE PENTRU MUTAREA MOBILIERULUI ȘI A CHELTUIELILOR REALE DE INSTALARE PENTRU FUNCȚIONARUL CARE NU MAI DISPUNE ÎN ACELAȘI LOC DE REPARTIZARE DE O LOCUINȚĂ MOBILATĂ PUSĂ LA DISPOZIȚIA SA DE CĂTRE INSTITUȚIE

Acest articol nu a fost pus în aplicare în perioada 2006 - 2008.

ARTICOLUL 18: LOCUINȚĂ PROVIZORIE

Deciziile de autorizare a locuinței provizorii au fost în număr de 301 în 2006, 148 în 2007 și 167 în 2008.

ARTICOLUL 19: VEHICULE DE SERVICIU/INDEMNIZAȚIA PE KILOMETRU

Acest articol nu a fost pus în aplicare în perioada 2006 - 2008.

ARTICOLUL 20: CHELTUIELI DE CĂLĂTORIE OCAZIONATE DE CONCEDIILE DE ODIHNĂ

Cheltuielile de călătorie ocazionate de concediile de odihnă au fost rambursate pentru distanța cuprinsă între locul de repartizare și locul de odihnă stabilit de Comisie.

Cheltuielile efectuate în 2005 au fost de 700 000 de euro.

În 2006, această cifră a fost mult mai ridicată, din cauza creșterii populației: 1 172 554 de euro; în 2007, suma s-a ridicat la 1 972 660 de euro, iar în 2008 cheltuielile s-au ridicat la valoarea de 2 612 819 de euro. Indiferent de variațiile tarifelor de zbor, creșterea din 2007 se explică prin schimbarea normelor¹²; creșterea din 2008 se explică prin creșterea semnificativă a numărului de agenți contractuali (AC).

¹² Reducerea numărului de locuri de odihnă, uneori situate în locații mai îndepărtate decât în perioada anterioară.

ARTICOLUL 21: RAMBURSAREA CHELTUIELILOR PENTRU TRANSPORTUL EFECTELOR PERSONALE, A CHELTUIELILOR DE MUTARE ȘI DE DEPOZITARE A MOBILEI

Tratarea cererilor s-a efectuat în baza normelor privind mutarea efectelor personale, actualizate în 1997, în vigoare din 1998.

Volumul din 2006 reflectă descentralizarea autorizațiilor și recrutarea masivă de AC.

Descentralizarea către delegații a devenit operațională din 2007. Din acest motiv, cifrele pentru 2007 și 2008 (a se vedea mai jos) nu includ mutarea de la delegații.

2006

Au avut loc 642 de mutări, ceea ce reprezintă aproape dublul numărului de mutări din 2005 (doar 324 de mutări). Valoarea totală este defalcată astfel: 501 pentru funcționari, 141 pentru agenții contractuali.

2007

Au avut loc 189 de mutări. Funcționari: 134; agenți contractuali: 55.

2008

Au avut loc 304 de mutări. Funcționari: 166; agenți contractuali: 138.

ARTICOLUL 23: RAMBURSAREA CHIRIEI ATUNCI CÂND FUNCȚIONARUL NU BENEFICIAZĂ DE O LOCUINȚĂ PUSĂ LA DISPOZIȚIA SA DE CĂTRE INSTITUȚIE

În 2006 au fost 497 cazuri de aplicare a articolului 23, dintre care 40 pentru funcționari și 457 pentru agenți contractuali (AC); în 2007, cifra s-a ridicat la 426 (54 de funcționari, 372 AC); în 2008 au fost 462 de cazuri (46 de funcționari, 416 AC). Creșterea spectaculoasă a cifrei, începând din 2006, se datorează recrutării masive de noi agenți contractuali.

SECȚIUNEA 3: SECURITATE SOCIALĂ

ARTICOLUL 24 ALINEATUL (3): REPATRIEREA DIN MOTIVE MEDICALE DE URGENȚĂ SAU DE EXTREMĂ URGENȚĂ

În 2006 au avut loc 127 de repatrieri determinate de urgențe medicale (din care 4 cazuri de extremă urgență), acestea fiind autorizate de Serviciul medical.

În 2007, cifra repatrierilor din motive medicale s-a ridicat la 168 (din care 4 cazuri de extremă urgență).

În 2008 au avut loc 140 de repatrieri (din care 8 cazuri de extremă urgență).

ARTICOLUL 25: ASIGURARE DE ACCIDENTE PENTRU SUCCESORII ÎN DREPTURI AI FUNCȚIONARILOR

Numărul dosarelor privind asigurările de accidente introduse în cadrul asigurării care acoperă succesorii în drepturi ai funcționarilor a fost de 10, pentru accidente care au avut loc în 2006; 5 în 2007 și 5 în 2008.

ANEXE

ANEXA I

CONCEDII DE ODIHNĂ

(articolul 8 din anexa X)

Data intrării în vigoare: 1 ianuarie 2006

<u>INDEMNIZATII PENTRU CONDITII DE VIATĂ</u>		
Numărul de zile și de perioade	Locul de repartizare	Locul concediului de odihnă
9 zile lucrătoare în cel mult 3 perioade (ICV = 12-16 puncte)	Afganistan	Bruxelles (Belgia)
	Bangladesh	Phuket (Thailanda)
	Irak	Bruxelles (Belgia)
	Liberia	Dakar (Senegal)
	Papua-Noua Guinee	Darwin (Australia)
	Republica Centrafricană	Paris (Franța)
	Sierra Leone	Dakar (Senegal)
	Sudan	Bruxelles (Belgia)
	Ciad	Bruxelles (Belgia)
6 zile lucrătoare în cel mult 2 perioade (ICV = 11 puncte)	Angola	Windhoek (Namibia)
	Burundi	Mombasa (Kenya)
	Congo	Libreville (Gabon)
	Georgia	Viena (Austria)
	Guineea	Dakar (Senegal)
	Indonezia (Banda Aceh)	Phuket (Thailanda)
	Indonezia (Jakarta)	Phuket (Thailanda)
	Mauritania	Casablanca (Maroc)
	Nepal	Phuket (Thailanda)
	Niger	Libreville (Gabon)
	Nigeria	Bruxelles (Belgia)
	Pakistan	New Delhi (India)
	Republica Democrată Congo	Libreville (Gabon)
Timorul de Est	Darwin (Australia)	
3 zile lucrătoare în cel mult 1 perioadă (ICV = 10 puncte)	Camerun	Mombasa (Kenya)
	Côte d'Ivoire	Dakar (Senegal)
	Guineea-Bissau	Dakar (Senegal)
	Guyana	Cayenne (Guyana franceză)

	Haiti	St Domingo (Republica Dominicană)
	Insulele Solomon	Brisbane (Australia)
	Kârgâzstan	Frankfurt (Germania)
	Laos	Phuket (Thailanda)
	Rwanda	Mombasa (Kenya)
	Tadjikistan	Frankfurt (Germania)
	Togo	Libreville (Gabon)
	Yemen	Dubai (Emiratele Arabe Unite)
<u>INDEMNIZATII PENTRU SITUATII DE CRIZĂ ÎN 2005</u>		
Numărul de zile și de perioade	Locul de repartizare	Locul concediului de odihnă
3 zile lucrătoare în cel mult 1 perioadă	Afganistan (ICV = 14 puncte, <u>Criză = 12 luni în 2005</u>)	Bruxelles (Belgia)
	Arabia Saudită (ICV = 7 puncte, <u>Criză = 12 luni în 2005</u>)	Dubai (Emiratele Arabe Unite)
	Côte d'Ivoire (ICV = 10 puncte, <u>Criză = 12 luni în 2005</u>)	Dakar (Senegal)
	Liberia (ICV = 12 puncte, <u>Criză = 12 luni în 2005</u>)	Dakar (Senegal)
	Serbia și Muntenegru (Pristina) (ICV = 8 puncte, <u>Criză = 12 luni în 2005</u>)	Viena (Austria)

CONCEDII DE ODIHNĂ
(articolul 8 din anexa X)
Data intrării în vigoare: 1 ianuarie 2007

<u>INDEMNIZATIILE PENTRU CONDITII DE VIATA</u>		
Numărul de zile și de perioade	Locul de repartizare	Locul concediului de odihnă
15 zile lucrătoare în cel mult 5 perioade (ICV = 15-16 puncte)	Indonezia (Banda Aceh)	Phuket (Thailanda)
	Irak	Bruxelles (Belgia)
	Sudan	Bruxelles (Belgia)
	Sudan sud	Bruxelles (Belgia)
12 zile lucrătoare în cel mult 4 perioade (ICV = 13-14 puncte)	Afganistan	Bruxelles (Belgia)
	Ciad	Bruxelles (Belgia)
	Timorul de Est	Darwin (Australia)
	Yemen	Bruxelles (Belgia)
9 zile lucrătoare în cel mult 3 perioade (ICV = 12 puncte)	Bangladesh	Phuket (Thailanda)
	Liberia	Bruxelles (Belgia)
	Papua-Noua Guinee	Darwin (Australia)
	Republica Centrafricană	Bruxelles (Belgia)
	Sierra Leone	Bruxelles (Belgia)
6 zile lucrătoare în cel mult 2 perioade (ICV = 11 puncte)	Angola	Bruxelles (Belgia)
	Burundi	Bruxelles (Belgia)
	Congo	Bruxelles (Belgia)
	Côte d'Ivoire	Bruxelles (Belgia)
	Djibouti	Bruxelles (Belgia)
	Guineea	Bruxelles (Belgia)
	Haiti	Bruxelles (Belgia)
	Insulele Solomon	Darwin (Australia)
	Indonezia (Jakarta)	Phuket (Thailanda)
	Laos	Phuket (Thailanda)
	Mauritania	Bruxelles (Belgia)
	Nepal	Phuket (Thailanda)
	Niger	Bruxelles (Belgia)
	Nigeria	Bruxelles (Belgia)
	Pakistan	Phuket (Thailanda)
	Republica Democrată Congo	Bruxelles (Belgia)

Sri Lanka

Phuket (Thailanda)

CONCEDII DE ODIHNĂ

(articolul 8 din anexa X)

Data intrării în vigoare: 1 ianuarie 2008**INDEMNIZATII PENTRU CONDITII DE VIATĂ**

Numărul de zile și de perioade	Locul de repartizare	Locul concediului de odihnă
15 zile lucrătoare în cel mult 5 perioade (ICV = 15-16 puncte)	Indonezia (Banda Aceh)	Phuket (Thailanda)
	Irak	Bruxelles (Belgia)
	Sudan	Bruxelles (Belgia)
	Sudan sud	Bruxelles (Belgia)
12 zile lucrătoare în cel mult 4 perioade (ICV = 13-14 puncte)	Afganistan	Bruxelles (Belgia)
	Ciad	Bruxelles (Belgia)
	Timorul de Est	Darwin (Australia)
	Yemen	Bruxelles (Belgia)
9 zile lucrătoare în cel mult 3 perioade (ICV = 12 puncte)	Bangladesh	Phuket (Thailanda)
	Liberia	Bruxelles (Belgia)
	Papua-Noua Guinee	Darwin (Australia)
	Republica Centrafricană	Bruxelles (Belgia)
	Sierra Leone	Bruxelles (Belgia)
6 zile lucrătoare în cel mult 2 perioade (ICV = 11 puncte)	Angola	Bruxelles (Belgia)
	Burundi	Bruxelles (Belgia)
	Comore	Bruxelles (Belgia)
	Congo	Bruxelles (Belgia)
	Côte d'Ivoire	Bruxelles (Belgia)
	Djibouti	Bruxelles (Belgia)
	Eritreea	Bruxelles (Belgia)
	Guinea	Bruxelles (Belgia)
	Haiti	Bruxelles (Belgia)
	Insulele Solomon	Bruxelles (Belgia)
	Laos	Phuket (Thailanda)
	Nepal	Phuket (Thailanda)
	Niger	Bruxelles (Belgia)
	Nigeria	Bruxelles (Belgia)
	Pakistan	Phuket (Thailanda)
	Republica Democrată Congo	Bruxelles (Belgia)

	Sri Lanka	Phuket (Thailand)
--	-----------	-------------------

ANEXA II

LISTA A A LOCURILOR DE REPARTIZARE ȘI A RATELOR INDEMNIZAȚIEI PENTRU CONDIȚII DE VIAȚĂ
Data intrării în vigoare: 1.1.2006

40%	35%	30%	25%	20%	15%	10%	Nici o indemnizație
Afganistan	Angola	Albania	Arabia Saudită	Africa de Sud	Argentina	Antilele Olandeze	Australia
Bangladesh	Burundi	Algeria	Belarus	Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei	Botswana	Barbados	Canada
Irak	Camerun	Armenia	Benin	Bosnia și Herțegovina (Sarajevo)	Bulgaria	Brazilia	Croația
Liberia	Congo	Burkina Faso	Bolivia	Bosnia și Herțegovina (Banja Luka)	Chile	Maroc	Statele Unite ale Americii (New York)
Papua-Noua Guinee	Côte d'Ivoire	Cambodgia	Capul Verde	Coreea de Sud	China (Hong Kong)	Mauritius	Statele Unite ale Americii (Washington)
Republica Centrafricană	Georgia	Djibouti	China (Pekin)	Cuba	Costa Rica	Tunisia	Norvegia
Sierra Leone	Guineea	Etiopia	Cisiordania – Fâșia Gaza	El Salvador	Japonia (Tokyo)	Uruguay	Noua Zeelandă
Sudan	Guineea-Bissau	India	Columbia	Gabon	Iordania		Elveția
Ciad	Guyana	Kazahstan (Almaty)	Egipt	Honduras	Liban		
	Haiti	Kazahstan (Astana)	Ecuador	Israel	Namibia		
	Insulele Solomon	Mali	Eritreea	Kiribati	Noua Caledonie		
	Indonezia (Banda Aceh)	Mozambic	Gambia	Lesotho	Paraguay		
	Indonezia (Jakarta)	Uzbekistan	Ghana	Malaezia	Republica Dominicană		
	Kârgâzstan	Serbia și Muntenegru (Pristina)	Guatemala	Mexic	România		
	Laos	Sri Lanka	Fiji	Micronezia	Senegal		
	Mauritania	Tanzania	Jamaica	Muntenegru	Singapore		
	Nepal	Vietnam	Japonia (Naka)	Samoa	Taiwan		
	Niger	Zambia	Kenya	Serbia și Muntenegru (Belgrad)	Trinidad-Tobago		
	Nigeria		Madagascar	Swaziland	Turcia		
	Pakistan		Malawi	Siria			
	Republica Democrată Congo		Moldova	Thailanda			
	Rwanda		Nicaragua	Tonga			
	Tadjikistan		Uganda	Vanuatu			
	Timorul de Est		Panama				
	Togo		Peru				
	Yemen		Filipine				
			Rusia				
			Surinam				
			Ucraina				
			Venezuela				
			Zimbabwe				

LISTA **B** A LOCURILOR DE REPARTIZARE ȘI A RATELOR INDEMNIZAȚIEI PENTRU CONDIȚII DE VIAȚĂ (*)
 Data intrării în vigoare: 1.7.2006 (* cu excepția Indoneziei (Banda Aceh), Timorului de Est și Republicii Trinidad-Tobago:
 1.1.2006)

40%	35%	30%	25%	20%	15%	10%	Nici o indemnizație
Afganistan	Angola	Albania	Arabia Saudită	Africa de Sud	Argentina	Barbados	Australia
Bangladesh	Burundi	Algeria	Belarus	Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei	Botswana	Brazilia	Canada
Indonezia (Banda Aceh)	Camerun	Armenia	Benin	Bosnia și Herțegovina (Banja Luka)	Bulgaria	Maroc	Croația
Irak	Congo	Burkina Faso	Bolivia	Bosnia și Herțegovina (Sarajevo)	Chile	Mauritius	Statele Unite ale Americii (New York)
Liberia	Côte d'Ivoire	Cambodgia	Capul Verde	Coreea de Sud	China (Hong Kong)	Tunisia	Statele Unite ale Americii (Washington)
Papua-Noua Guinee	Georgia	Comore*	China (Pekin)	El Salvador	Costa Rica	Uruguay	Norvegia
Republica Centrafricană	Guinea	Djibouti	Cisiordania – Fâșia Gaza	Gabon	Japonia (Tokyo)		Noua Zeelandă
Sierra Leone	Guineea-Bissau	Eritreea*	Columbia	Israel	Iordania		Elveția
Sudan	Guyana	Etiopia	Cuba*	Kiribati	Liban		
Sudan sud*	Haiti	India	Egipt	Lesotho	Namibia		
Ciad	Insulele Solomon	Kazahstan (Almaty)	Ecuador	Malaezia	Noua Caledonie		
Timorul de Est*	Indonezia (Jakarta)	Kazahstan (Astana)	Gambia	Mexic	Panama*		
	Kârgâzstan	Kosovo (Pristina)	Ghana	Micronezia	Paraguay		
	Laos	Mali	Guatemala	Munte negru	Republica Dominicană		
	Mauritania	Mozambic	Honduras*	Samoa	România		
	Nepal	Uzbekistan	Fiji	Serbia și Munte negru (Belgrad)	Senegal		
	Niger	Sri Lanka	Jamaica	Swaziland	Singapore		
	Nigeria	Tanzania	Japonia (Naka)	Siria	Taiwan		
	Pakistan	Vietnam	Kenya	Thailanda	Turcia		
	Republica Democrată Congo	Zambia	Madagascar	Tonga			
	Rwanda		Malawi	Trinidad-Tobago*			
	Tadjikistan		Moldova	Vanuatu			
	Togo		Nicaragua				

	Yemen		Uganda				
			Peru				
			Filipine				
			Rusia				
			Surinam				
			Ucraina				
			Venezuela				
			Zimbabwe				

* Revizuire efectuată în urma examinării la jumătatea perioadei a exercițiului 2006.

LISTA C A LOCURILOR DE REPARTIZARE ȘI A RATELOR INDEMNIZAȚIEI PENTRU CONDIȚII DE VIAȚĂ

Data intrării în vigoare: 1.1.2007

40%	35%	30%	25%	20%	15%	10%	Nici o indemnizație
Afganistan	Angola	Albania	Algeria	Africa de Sud	Argentina	Barbados	Australia
Bangladesh	Azerbaidjan	Burkina Faso	Arabia Saudită	Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei	Botswana	Brazilia	Canada
Indonezia (Banda Aceh)	Burundi	Cambodgia	Armenia	Bosnia Herțegovina (Banja Luka)	Chile	Bulgaria	Croația
Irak	Camerun	Etiopia	Belarus	Bosnia Herțegovina (Sarajevo)	China (Hong Kong)	Mauritius	Statele Unite ale Americii (New York)
Liberia	Comore	India	Benin	Capul Verde	Costa Rica	România	Statele Unite ale Americii (Washington)
Papua-Noua Guinee	Congo	Kazahstan (Astana)	Bolivia	Coreea de Sud	Japonia (Tokyo)	Tunisia	Norvegia
Republica Centrafricană	Côte d'Ivoire	Kosovo (Pristina)	China (Pekin)	El Salvador	Iordania	Uruguay	Noua Zeelandă
Sierra Leone	Djibouti	Mali	Cisiordania – Fâșia Gaza	Israel	Malaezia		Elveția
Sudan	Eritreea	Mozambic	Columbia	Lesotho	Maroc		
Sudan sud	Georgia	Uzbekistan	Cuba	Liban	Namibia		
Ciad	Guineea	Tanzania	Egipt	Mexic	Noua Caledonie		
Timorul de Est	Guineea-Bissau	Togo	Ecuador	Micronezia	Panama		
Yemen	Guyana	Zambia	Gabon	Muntele Negru	Paraguay		
	Haiti	Zimbabwe	Gambia	Samoa	Republica Dominicană		
	Insulele Solomon		Ghana	Serbia	Senegal		
	Indonezia (Jakarta)		Guatemala	Swaziland	Singapore		
	Kârgâzstan		Honduras	Siria	Taiwan		
	Laos		Fiji	Thailanda	Turcia		
	Mauritania		Jamaica	Trinidad-Tobago			
	Nepal		Kazahstan (Almaty)	Vanuatu			
	Niger		Kenya				
	Nigeria		Madagascar				
	Pakistan		Malawi				
	Republica Democrată Congo		Moldova				
	Rwanda		Mongolia				
	Sri Lanka		Nicaragua				
	Tadjikistan		Uganda				
			Peru				
			Filipine				
			Rusia				
			Surinam				
			Ucraina				
			Venezuela				
			Vietnam				

LISTA **D** A LOCURILOR DE REPARTIZARE ȘI A RATELOR INDEMNIZAȚIEI PENTRU CONDIȚII DE VIAȚĂ
Data intrării în vigoare: 1.1.2008

40%	35%	30%	25%	20%	15%	10%	Nici o indemnizație
Afganistan	Angola	Burkina Faso	Albania	Armenia	Africa de Sud	Barbados	Australia
Bangladesh	Burundi	Cambodgia	Algeria	Fosta Republică Iugoslavă Macedoniei	Argentina	Brazilia	Canada
Indonezia (Banda Aceh)	Camerun	Cisiordania Fâșia Gaza	Arabia Saudită	Belarus	Botswana	Bulgaria	Croația
Irak	Comore	Etiopia	Benin	Bosnia și Herțegovina (Banja Luka)	Chile	Mauritius	Statele Unite ale Americii (New York)
Liberia	Congo	Georgia	Bolivia	Bosnia și Herțegovina (Sarajevo)	China (Hong Kong)	România	Statele Unite ale Americii (Washington)
Papua-Noua Guinee	Côte d'Ivoire	India	Columbia	Capul Verde	Coreea de Sud	Tunisia	Norvegia
Republica Centrafricană	Djibouti	Kazahstan (Astana)	Cuba	China	Costa Rica	Uruguay	Noua Zeelandă
Sierra Leone	Eritreea	Kârgâzstan	Egipt	El Salvador	Japonia (Tokyo)		Elveția
Sudan	Guineea	Kosovo (Pristina)	Ecuador	Israel	Iordania		
Sudan sud	Guineea- Bissau	Mali	Gabon	Lesotho	Malaezia		
Ciad	Guyana	Mozambic	Gambia	Liban	Maroc		
Timorul de Est	Haiti	Uzbekistan	Ghana	Mexic	Namibia		
Yemen	Insulele Solomon	Filipine	Guatemala	Micronezia	Noua Caledonie		
	Indonezia (Jakarta)	Tanzania	Honduras	Muntenegru	Panama		
	Laos	Togo	Fiji	Republica Dominicană	Paraguay		
	Mauritania	Zambia	Jamaica	Samoa	Singapore		
	Nepal	Zimbabwe	Kazahstan (Almaty)	Senegal	Taiwan		
	Niger		Kenya	Serbia	Turcia		
	Nigeria		Madagascar	Swaziland			
	Pakistan		Malawi	Siria			
	Republica Democrată Congo		Moldova	Thailanda			
	Rwanda		Nicaragua	Trinidad- Tobago			
	Sri Lanka		Uganda	Ucraina			
	Tadjikistan		Peru	Vanuatu			
			Rusia				
			Surinam				
			Venezuela				
			Vietnam				